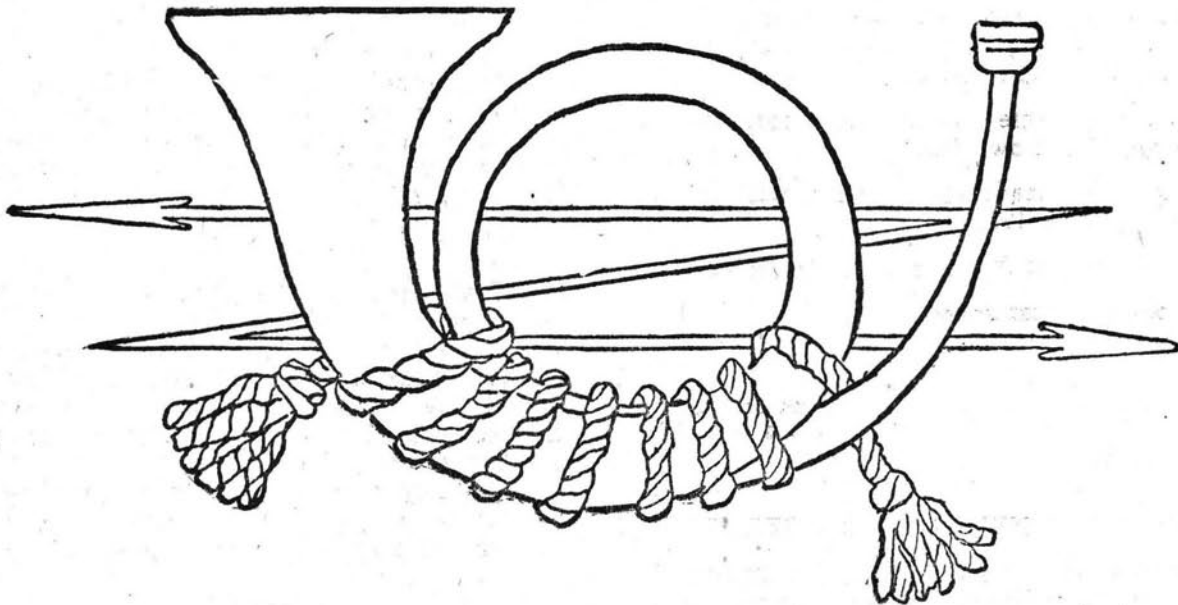

Wzór № 4.

ZNAK MINISTERSTWA
POCZTY I TELEGRAFÓW =

1015.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 listopada 1922 r.

w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248) o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i art. 1/ ustawy z dn. 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej rozszerza się moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień § 110 tudzież §§ 7 ustęp 1, 8, 9, 18, 20, 94, 99 do 104, 115, 130, 141, 142, 145 i 148 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dn. 15 lipca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. Niem. str. 661), uzupełnionej ustawą z dn. 14 czerwca 1912 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 378) obowiązujących dotychczas w b. dzielnicy pruskiej w przedmiocie opodatkowania kwasu octowego, ze zmianami wyszczególnionymi w §§ 2, 3, 4 i 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Ustanowioną w § 110 powołanej niemieckiej ustawy stopę podatkową podnosi się do 300 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.

§ 3. Określone w przytoczonych w § 1 niniejszego rozporządzenia paragrafach niemieckiej ustawy

upoważnienia przysługujące Radzie Związkowej i Kanclerzowi Państwa przenosi się na Ministra Skarbu.

§ 4. Kary pieniężne i grzywny ustanowione w §§ 115 i 130 ustawy wymierzone według wielokrotności umniejszonego lub na umniejszenie narzonego podatku wymierzać należy w wypadkach przekroczenia rozporządzenia niniejszego w wysokości 10-krotnej, a grzywny porządkowe i kary pieniężne oznaczone w stałych kwotach podnosi się 1000-krotnie. Kary pozbawienia wolności i kompetencja władz wymierzających kary pozostają bez zmiany, przy zastosowaniu w b. zaborze rosyjskim przepisów ros. ust. akcyz. (ros. zb. pr. t. V wyd. 1901 i uzupeł. 1912), w b. zaborze austriackim przepisów ustawy o przekroczeniach skarbowych z dn. 11 lipca 1835 r. (zb. ust. pol. t. 63 № 112), oraz obowiązujących w tych dzielnicach ustaw karnych.

Postanowienia przejściowe.

§ 5. Kwas octowy, jaki w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdzie się poza wytwórcznią, podlega opodatkowaniu według stopy przewidzianej w § 2 z zaliczeniem akcyzy wpiętej uiszczonyj o ile wynosi ona w sumie więcej niż mk. 10. Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej jednego kilograma mocy 80%.

§ 6. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas kwasu podlegający opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić najbliższemu organowi

kontroli skarbowej ilość i moc kwasu tudzież uiszczyć przypadającą od tego zapasu akcyzą w najbliższej kasie skarbowej bezpośrednio lub też przez Pocztową Kasę Oszczędnościową.

§ 7. Dodatkowa opłata może być przez właściwą izbę skarbową pokredytowana nie dłużej niż na 2 miesiące; od kwoty pokredytowanej należy ściągnąć odsetki w stosunku 12°/_o rocznie.

§ 8. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisane go zgłoszenia zapasów kwasu podpadają pod postanowienia karne §§ 115 i 130 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu spirytusu z dn. 15 lipca 1909 r.

§ 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1923 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Załącznik do rozp. Rady Ministrów z d. 23/XI 1922 r. poz. 1015.

WYCIĄG Z NIEMIECKIEJ USTAWY

o opodatkowaniu spirytusu z d. 15 lipca 1909 r. (Dz. Pr. Rzeszy Niem. str. 661) uzupełnionej ustawą z dnia 14 czerwca 1912 r. (Dz. P. Rz. N. str. 378).

O podatku spożywczym od kwasu octowego.

§ 110.

Kwas octowy wyrabiany z octu drzewnego lub też z soli kwasu octowego podlega podatkowi spożywczemu na rzecz Skarbu w wysokości 0,30 mk. za kilogram kwasu bezwodnego. Podatek wymierza się przy odprawie kwasu octowego i staje się płatnym w chwili wydania z miejsca wyrobu (lub też z komory celnej).

Wytwórcy wolno przechowywać, przerabiać i pakować kwas octowy tylko w miejscach zgóry oznajmionych.

Zwalnia się od podatku kwas octowy przeznaczony na wywóz zagranicę tudzież do celów techniczno-przemysłowych. Szczegółowe warunki dotyczące zwalniania od podatku określi Rada Związkowa. Przedsiębiorstwa wyrabiające kwas octowy tylko na wywóz tudzież do celów techniczno-przemysłowych podlegają kontroli skarbowej dla uprzedzenia możliwości zużywania kwasu octowego do celów spożywczych.

§§ 7 ust. 1, 8, 9, 18, 20, 22, 23, 94, 99 do 104, 115, 130, 141, 142, 145 i 148 stosuje się odpowiednio również do podatku od kwasu octowego według szczegółowych określeń Rady Związkowej. Przytem na mocy §§ 22 i 145 należy pobierać podatek przejściowy i uzupełniający w wysokości (0,30 mk.) od jednego kilogramu bezwodnego kwasu octowego; ilości zaś nie przenoszące 10 kilogramów a znajdu-

jące się w posiadaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych tudzież gospodarstw domowych, jako też kwas octowy przeznaczony do celów techniczno-przemysłowych podatkowi uzupełniającemu nie podlegają.

§ 7 ustęp 1.

Podatek spożywczy można odroczyć na 6 miesięcy za zabezpieczeniem, na 3 zaś miesiące nawet bez zabezpieczenia wpływu.

§ 8.

Należytości podatkowe ciążące na spirytusie korzystają z przywileju pierwszeństwa bez względu na prawa osób trzecich i aż do uiszczenia podatku spirytus nim obciążony może być przez władze administracyjne zajęty lub zasekwestrowany.

§ 9.

Prawo żądania zapłaty należności lub też zwrotów podatku już uiszczonego ulega przedawnieniu w terminie rocznym licząc od dnia, w którym powstał obowiązek wpłacenia należności lub też w którym takową wpłacono. Prawo żądania zapłaty należności wskutek zatajenia podatku ulega przedawnieniu w terminie lat trzech.

Wszelka czynność urzędowa właściwej władzy, skierowana ku ściągnięciu przypadającej należności podatkowej, przerywa bieg przedawnienia.

§ 18.

Spirytus i jego wyrób podlega dozorowi urzędowemu celem dokonania opodatkowania.

§ 20.

Dozorowanie gorzeln, składów, rafinerji i t. p. zakładów przerabiających spirytus uskutecznia się bezpłatnie, z wyjątkiem przepisów §§ 103—105.

Za dozоровanie składów spirytusu będących pod urzędowym współzamknięciem opłat nie pobiera się.

§ 22.

(zawiera przepisy o podatku przejściowym między poszczególnymi obszarami związku celnego).

§ 23.

(zawiera przepisy o podziale kosztów administracji podatkowej między poszczególnymi krajami związku).

§ 94.

O rozpoczęciu ruchu gorzeln należy zgóry oznajmić władzy skarbowej, która powinna oznajmienie zbadać i zatwierdzić je w braku jakichkolwiek ze swojej strony zastrzeżeń.

W razie zmian w warunkach ruchu, przedłużenia ruchu po upływie oznajmionego terminu lub też wznowienia ruchu po przerwie krótkotrwałej — należy złożyć nowe oznajmienie.

Rada Związkowa wyda szczegółowe przepisy określające formę, treść, zastosowanie i sposób zachowania oznajmień tudzież tryb prowadzenia zacierów, fermentacji i odpędów.

§ 99.

Urzędy mają prawo wolnego wstępu do gorzelni w czasie oznajmionego ruchu o każdej porze, w czasie zaś jej czynności od 6 r. do 9 w., w tym celu wejście do gorzelni powinno być niezwłocznie otwierane. W razie niebezpieczeństwa zwłoki urzędnicy mają wstęp o każdej porze. Upoważnienie to stosuje się do wszelkich pomieszczeń oznajmionych, oraz do pomieszczeń zawierających przyrządy odpędowe lub części wyłączonych z użycia przyrządów odpędowych, tudzież gorzelniane płody nie zawierające skrobi.

§ 100.

Dostęp do gorzelni powinien być wolny dopóki trwa praca lub też ktokolwiek z ludzi tam przebywa. Władza administracyjna może uczynić pod tym względem ułatwienia.

§ 101.

W pomieszczeniach podlegających dozorowi nie wolno czynić zarządzeń uniemożliwiających lub utrudniających ten dozór.

§ 102.

Właściciel gorzelni obowiązany jest udzielać urzędnikom wszelkich dotyczących przedsiębiorstwa wiadomości, niezbędnych w celach kontroli lub statystyki, nadto przy wykonywaniu przez urzędników czynności służbowych, dostarczać im pomocy w przyrządach i ludziach.

Wyżsi urzędnicy korzystają z prawa wglądu do ksiąg i dowodów piśmiennych odnoszących się do wyrobu spirytusu, a przy gorzelniach rolniczych do ksiąg i dowodów piśmiennych odnoszących się do trybu gospodarstwa rolnego.

§ 103.

Gdyby ukarano właściciela gorzelni za zatajenie podatku, wówczas można poddać gorzelnię dozorowi wzmocnionemu.

W takim razie koszta dozoru ponosi właściciel, a zaległości tych kosztów korzystających z pierwszeństwa ustawowego ściąga się w trybie postępowania przymusowego i bezspornego przepisane dla ściągnięcia cel.

§ 104.

Właściciele gorzelni nie prowadzący przedsiębiorstwa osobiście, powinni oznajmić urzędowi skarbowemu osoby, które działać mają w ich imieniu jako kierownicy ruchu.

Przepisy art. 102 i 103 ust. 1, wydane dla posiadaczy gorzelni stosuje się w równej mierze i do kierowników ruchu.

§ 115.

Kto staje się winnym defraudacji podatkowej podlega karze pieniężnej w wysokości czterokrotnej należności podatkowej, najmniej jednak 10 marek w każdym poszczególnym wypadku. Nadto należy uiścić przypadający podatek.

§ 130.

Wykroczenia przeciwko niniejszej ustawie i odnoszącym się do niej przepisom wykonawczym publicznie ogłoszonym lub też wprost osobom zainteresowanym oznajmionym, jeśli nie podpadają pod § 115, podlegają grzywnie porządkowej w wysokości jednej do trzystu marek.

§ 141.

Kto pozbawia Skarb Państwa dochodu przez umniejszenie podatku od kwasu octowego (§ 110 ustęp 1), staje się winnym defraudacji podatkowej.

§ 142.

W równej mierze uważa się za defraudację świadome nabywanie tudzież zbywanie esencji octowej nie opodatkowanej wskutek zdefraudowania przypadającego od niej podatku.

§ 145.

Spirytus i wódki będące w wolnym obrocie a w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej nie opodatkowane według stawek § 105, podlegają opłacie uzupełniającej według szczególnych przepisów Rady Związkowej opłacie dodatkowej po 0,35 mk. za litr alkoholu.

§ 148.

Opłatę uzupełniającą można odroczyć na 6 miesięcy bez zabezpieczenia. Przepisy §§ 8, 9, 23 i przepisy karne stosuje się analogicznie i do opłaty uzupełniającej.

1016.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 listopada 1922 r.

w przedmiocie dodatków rodzinnych dla osób wojskowych.

Na podstawie art. 62 ustawy tymczasowej z 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699) zarządza się co następuje:

§ 1. Zawodowym wojskowym przyznaje się prawo do pobierania należności rodzinnych, określonych w punkcie b. art. 16 tymczasowej ustawy z 29 października 1920 r. o uposażeniu osób wojskowych (Dz. U. R. P. № 106, poz. 699), także dla pasierbów do ukończonych ośmnastu lat życia oraz dla dzieci ślubnych i pasierbów do ukończonych lat dwudziestu czterech, o ile uczęszczają do szkół publicznych lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą na swoje utrzymanie zarabiać.

§ 2. Ministra Spraw Wojskowych upoważnia się do zaliczania do najbliższej rodziny w drodze wyjątku dzieci ponad wiek dwadzieścia cztery lat w wy-